

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר סד.

מסורת הש"ס

(א) [חולין קכו.], (ב) [עין
זכחים לג.], (ג) [צמדזר ה],
(ד) [המיו"ט פ"ד דטהרות
מוחק זה], (ה) [ז"ל והאי
טומאה טומאה ב'. יעב"ז],
(ו) גי' א"מ והו,

תורה אור השלם

1. וְכָל הַשְּׂרָץ הַשָּׂרֵץ עַל
הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא
יֵאָכֵל: וְיִקְרָא יֵא מֵא
אֵל תִּשְׁקֹצוּ אֶת
בְּנֵי־שָׂתֵיכֶם בְּכָל הַשְּׂרָץ
הַשָּׂרֵץ וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם
וְנִטְמְתֶם בָּם:

2. אַךְ מַעֲיֵן וּבּוֹר מְקוּהָ
מִיָּם יִהְיֶה טְהוֹר וְנֹגַע
בְּנִבְלָתָם יִטְמָא:

נוסחת הריב"ן

אֲדָם וְכָלֵם סָפַק לֹא נִגַּע סְפִיקוֹ
 טְהוֹר בִּלְדָּל אֲמַרְיִן קְלוּטָה כְּמִי
 שְׁנוּחָה דְּמִיָּא אֵלֶּה כְּטוּמָאָה אִפֵּה
 דְּמִיָּא וְסְפִיקוֹ טְהוֹר: ה"ג חוץ
 מְכוּיִם מִן הַמָּה וְהַמְאֲחִיל עַל פְּנֵי
 טוּמָאָה שְׁמַטָּא מְלַמְעָלָה דְּלַמְטָה
 לְאִישׁוּיָא זֶז וְזָכָה. כְּלוּמַר חוץ מְכוּיִם
 מִן הַמָּה שׁוֹרֵק ע"ג אֲדָם אוֹ טְהוֹרֹת
 וְיֵצִין שׁוֹרֵק טְהוֹרֹת עַל כִּוִּית מִן הַמָּה
 אוֹ הָאֲדָם עֲמֻמָּה דְּלֵג עֵלְיוֹ וְסָפַק הוּא
 אֵם הָאֲחִיל עֵלְיוֹ לְשִׁסְפִיקוֹ טְמֵאָה לְפִי
 שְׁמַטָּא מְלַמְעָלָה כְּלַמְטָה הוֹאִיל
 וְהוּא מְטָמֵא שְׁלָא בְּגִיגָעָה כְּבוֹן ע"י
 אֵהֶל. וְהֵאֵי דְתַנִּי וְהַמְאֲחִיל עַל פְּנֵי

(א) וְבִשְׁמַטָּא גִירְתָּן אוֹ
 גִּיטְוִלָּתָא (ב) וְבִשְׁמַטָּא (ג) וְכָלֵם
 (ד) סְפִיקוֹ (ה) עַשׂ: (ו) וְזָכָה
 (ז) ע"י: (ח) אֵם נִגַּע אֵם לֹא נִגַּע
 יִמְחֹזֵר מִן תְּמִירָתָא כִּי: (י) לֹא
 הוּא קִדְּשָׁה אֶת־קָלִי וְמוֹנֵחַ כִּי
 הוּא זָכָה לִי: (י"א) אֵם טוּמָאָה
 עֲבָדָה כְּמוֹ טוּמָאָה דְּרַקִּיעָא
 הַקִּדְּשָׁה וְהַמְאֲחִיל טְהוֹר
 מִיִּמְחִיבָא: (י"ב) דְּמִיָּא מִיָּאָה אֲחִיל
 מִן אִישׁ: (י"ג) וְהַמְאֲחִיל שְׁרֵי לֵב
 גִּבִּי שְׁרֵי דְּמִיָּא וְסְפִיקוֹ
 מְלַמְעָלָה מְחֻלָּתָא דְּמִיָּא כְּלִי
 חוץ מִן וְסָפַק מְטָב גִּבְעוֹן
 וְסְפִיקוֹ טְמֵאָה וְהַמְאֲחִיל דְּשִׁרָא
 וְכִיבֻלָּה מִיָּר (ד) וְהַמְאֲחִיל שְׁרֵי
 מִן סְפִיקוֹ (מִטָּה) אֵם לִי לִיָּה
 כִּיבֻלָּה: (ה) דְּמוֹנָה לִיָּה עַל גִּבְעוֹ
 וְכִיבֻלָּה מִיָּמוֹנָה: (ו) וְסָפַק
 מְטָב: (ז) מִן עַד קָפ:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שרץ נף
וכו' זכזית ולא קאי
שיעורא דנבלה:

גליון הש"ס

גמ' מת בבלי ובלי צף
על פני המים. כעין זה
שבת 77 ב' ע"ג:

הגהות הגר"א

[illegible]

וְכִתְּבֵהֶם כָּל הַשָּׂרָץ הַשׂוֹרֵץ. דְּמַשְׁמַע כָּל מִקּוֹם שְׂטוֹרֵץ טוֹמֵא וּפְסִי וְכִתְּבֵהֶם עַל הָאֶרֶץ דְּמַשְׁמַע דְּבִיעִין שִׁיחָא מוֹמֵחַ עַל הָאֶרֶץ וְלֹא יָפִי: בְּטוֹמֵאחָא דְּכִ"מ שְׂהוּא בִּין בְּמִים בִּין בְּקִרְקַע טַמְחָא הָא סָפֵק נִגַּע כּוֹנֵן לֵאחָר שְׂנִמְלֵא יָפִי עַל פְּנֵי הַמַּיִם הִ"ו טַהוֹר

בזמנים שצקרקע דספּק מונע אָף
לעולם טעור: אַך מעיין וצור מקוה
מים יהיה טעור. דמשמע דלפּה
צקרקע טעור: וכהיב יעמא הא
יכיד לפּה דללים. ספיקו טמא לפּה
צקרקע ספיקו טעור: כל הינטילן
צקרקע ניי. צילן טומאט שרץ צין
טומאט ציילן וצשעת אומזיללן או
גרירתן ספּק נגע צהן אדם וכלים:
ספיקו טמא. שכל הנגרר והינטיל כמו
שהן מונחין דמי והוי כספּק טומאה
צברה" דספיקו טמא דגמרי" מסוטה
(סוטה דף כח:). דכתיב צה ונסתרה
והיא נטמאה אצל אס היי נזרקין
צדשעת זוריקתן ספּק נגע צהן
אדם וכלים ספּק לא נגע ספיקו
טעור דלל ארמין קלוטה כמי
שבוטה דמיא אלל כטומאה לפּה
דמיא וספיקו טעור: ה"ג חוץ
מבזים מן המט והמאחיל על פני
טומאה שטמא מלמעלה כלמטה
טומאה זכ וצב. כלומר חוץ מכות
מן המט שזרק ע"ג אדם או טהרות
וצין שזרק טהרות על כזית מן המט
או האדם עצמו דלג עליו וספּק הוא
אם האחיל עליו וספיקו טמא לפּי
שמטמא מלמעלה כלמטה והאחיל
והוא מטמא שלא צנגיעה כרון ע"י
אחל. והא דמי והמאחיל על פני
טומאה דלל צריך למימני אלל חוץ
מבזים מן המט והמאחיל עליו לאחיו
וצב וצב שמטמא נמי מלמעלה
וכלמטה צאצן מקמא שאס יש צב
ועל האצן היועל הכלים ועל האדם
שהן צתוך הצור תחת האצן נטמא
שהן וכלים כמו צנגע עצמו
וכן אס הצב מלמעלה והטעור ע"ש

וַעֲלֶה אֶבְרָהָם מִסָּמָח: **בְּצֵי רִמֵּי בֶרֶחַמָּה מִהַ כְּבִלִּי וְכָלִי קָף עַל פְּנֵי הַמֵּיִם.** וַיִּוּדַע וְדָלַי שְׁלֹחַ הָאֹהֶלִי עָלָיו אֲבָל סָפַק הוּא לֹא אִם נִגַע אִם לֹא נִגְעָה בּוֹ: **מִהוּ.** גִּבִּי מִתְנִיתִין מֵאִי טַעמָא חִישְׁיִין לְטוּמָאָה אֲפֹה דְהֵתָם אִיכָא לְמִיחָשׁ שְׂמָא הָאֹהֶלִי עָלָיו אֲבָל הֵכָּה יִדְוּעַ הוּא לֹא שְׂכָל הָאֹהֶלִי עָלָיו אֲבָל סָפַק הוּא לֹא אִם נִגַע ׀: **מִי אֶרְמִינִין בְּסַר** וְכִלְיָ **אֲזִילִין.** וְכִמְנָן דְּמוּנָה עַל גִּבִּי קִרְקַע דְּמִי וּסְפַק מִגְּבֻי טוּמָא: **וְאִלּוּ בְּסַר מִיחָא אֲזִילִין.** וּמֵת מִיחָא אֲזִיל וְכָף עַל פְּנֵי הַמֵּיִם אֲגַב הִכְלִי וּסְפִיקוּ טַהוֹר: **אִם תִּימְלִי לִנְזֵר.** כִּיּוֹן דְּמֵת עֲנָמוּ לֹא הוּי כָּף ׀ עַל פְּנֵי הַמֵּיִם הוּא בְּסַר כְּלִי אֲזִילִין וְכִמְנָן דְּמוּנָה עַל גִּבִּי קִרְקַע דְּמִי וּסְפַק מִגְּבֻי טוּמָא: **מֵה הַמוֹנָה עַל גִּבִּי הַשָּׂרָךְ.** וְשָׂרָךְ גִּבִּי וְכִמְנָן דְּמִי וּסְפַק מִגְּבֻי טוּמָא: **כְּשֶׁר טוּמָאָה עֶרֶב וּמֵת וּמֵת אֲזִיל עֲנָמוּ שְׂכָה** וְכִמְנָן דְּמִתְחַת טוּמָאָה בְּסַר דְּלִי דְּמִי וּסְפַק מִגְּבֻי טוּמָא: **וְאִלּוּ דִּילְמָא.**

הא תומאה עצה וסמיתא היא וכיון דלף שרך כלף מת דמי
(ו)ומיתא מיהא אזיל וף על פני המים אגב הכלי וספק מגעו מטה
דמתחא בכלי דמי וספיקו תמא ודאי: שרך אף ע"ג נצילה. והוא
דשרך דהוה כעדה קאי על שיעורא דנצילה דהוה בציות (ה) ולאו
דשרך כעדה כמאן דמנח בכלי דמי וספק מגעו שרך: וואס"ל דשרך ונצ
בכלי דמי וספק מגעו שרך תמא: ואס"ל שרך ע"ג שרך כיון דמי
ספיקו תמא: שרך ע"ג נצילה שנימוחה מהו. מי אמרין כיון דנימו
על פני המים דמי: או יולמא כיון דאוכל הוא. ה"ל כמאן דמונח לו על
דאוכלא הוא ולא שוו שיעוריהו אדהיי דהאי בציות והאי כעדה כ
פני המים מהו מי אמרין הואיל וסבכת זרע לאו אוכלא הוא ה"ל כ
ואס ומש וכו' דמי לשאר משקה שצרכו כגון מי גרלים שצמחין וכו'
ומי חטאת ענין וכו' חמצי אפר פרה שבהו מי היו כחולא וכו' וכו'

בְּתִיבִי אֶךְ מַעֲיִין וּבוֹר מְקוּה מִים יִחִיה מְהוֹר וּכְתִיב יִשְׁמָא
(עַד הַעֲרֵב) הָא בְּיַד בְּכִיִּים מִמָּא. לְדוּקָא לְדוּמִילֵדמַעֲיִין
וּבוֹר שֶׁסֶם מִים שַׁעַל גְּבִי קִרְקַע: בִּלְי הַנִּישְׁלִין. אִלֶּם עוֹמַד בְּזִים
וּחֹצֵר הִיא מִשְׁלַשׁ² שַׁרָן [סַפְקָן] נִגַע צוּ הָאֵלֶם הַנִּישְׁלִין בְּזִים: אִו
הַנִּגְרָרִיו. שִׁיחַ תְּפִירוֹ עוֹמַד שַׁרָן עַל

מאי טעמא דת"ק א"ר יצחק בר אבדורמי
כתביב יבכל השרץ השורץ כל מקום שהוא
שורץ וכתבי על הארץ הא כיצד ודאי מגעו
טמא ספק מגעו טהור ורבי שמעון מ"ש אמר
עולא כתבי אך מעין וכתבי יטמא (עד
הערב) הא כיצד צפה בכלים טמא בקרקע
טהורה: ת"ר אכל [א] הניטלין והנגרין ספיקן
טמא מפני שהן כמונחין ביהגורין ספיקן
טהור חוץ זמן כוית המת והמאהיל על
פני טומאה וכל דבר שמשמא מלמעלה
כלמטה בלאיתויי זב וזבה בעי רמי בר
חמא [א] מת בכלי וכלי צף על פני המים
מהו בתר כלי אולינן או בתר [ב] מיתא אולינן
את"ל דבתר כלי אולינן [ג] מת על גבי שרץ
מהו כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת
שבעה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמית
או דילמא טומאה סמיכתא היא ואת"ל
דכמאן דמחתא טומאה בכלי דמית [ד] וטמא
ודאי שרץ על גבי נבלה ונבלה צפה מהו
כיון דתרווייהו טומאת ערב אינון טומאה
סמיכתא היא או דילמא האי כוית והאי
כעדשה שרץ על גבי שרץ מהו הני ודאי
חד שיעורא נינהו או דילמא כיון דמפסקי
מהדדי לא [ה] ואת"ל שרץ על גבי שרץ כיון
דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי
שרץ על גבי נבלה שנימוחה מהו כיון
דנימוחה הויא ליה משקה או דלמא היא
אוכלא הוא ואת"ל ידאוכלא הוא שרץ ע"ג
שכבת זרע מהו ואת"ל כיון דמיתעקרא ה"ל
כי אוכלא שרץ ע"ג מי חטאת [ו] ומי חטאת
צפין על גבי המים מהו לא ידעינן פתיקו:

מהדדי לא אס תימיני לומר כיון
דמפסקי לא נצילה^ט שנימוחה מי הוּי הך נצילה כי משקה והוּי שרץ
שעל גבה כטומאה צפה על פני המים או דילמא אורכלין ואורח^י ל
אורכלין היין לה ואין חשבים משקה והל^י כמי שאינו קף על
פני המים והוּי שרץ בגיזי^י הארץ כשהנצילה שנימוחה צפה^י על פני
המים כזית^י והא^י צבעדשה כמאן דמנח דמי שרץ ע"ג שכבת זרע
מחו מי הוּי לא כי משקה ואח"ל כיון דמתעקר מגופיה לא חשיב
משקה אלא כי אורכלין י^י לדורו שרץ ע"ג מי חטאת שהיה שם אפר
ומים וע"י האפר הוּי עב ומי חטאת דנקיט אומר ר"י דהוּי הדין
דמניא למנקט אפר ומים בעלמא אי חשיב משקה אי לא אלא לרבותא
נקט דאע"ג דלאכא למימר כיון דהאי טומאה והאי טומאה הוּי
גיליה כי טומאה סמיכתא^י צפה^י על פני המים מ"מ כיון דהמי מי
חטאת הוּי להו משקה^י עליהן^י והואיל^י כי צפה על פני המים:

נזיר

ו' : ואם תחלל לומר. כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת ז' כמאן
 יו נמי לנבילה ע"ג השרץ אלף האי דקמיבעיא ליה הכי דשיעורא
 ור' דנבילה ע"ג שיעורא שרץ: או דילמא. כיון דהאי בזבית והאי
 נמי כיון דהאי שיעוריה בזבית והאי שיעוריה בכעדה כמאן דמחמא
 סקי מהדרי כמאן דמנה ככלי דמי. וספק מגעו העליון ע"ג שרץ
 הויא לה משקה ושרץ קף על גביו וספק מגעו טהור דכמאן דלף
 ודמנו דמונח ע"ג קרקע דמי ^עלספק מגעו טמא: ואם. ל' הכא כיון
 דדמנח ע"ג כלים דמי: שרץ יו' ^עלספק מגעו טמא: ושבת זרע קף על
 קפה והוא שרץ קפיין טהור: ואם. ל' כיון שמשקעיה. מבשרו של
 יביו ה"ל שבת זרע י' אוכלא דסמיך הוא: שרץ קף ע"ג מי חטאת.

אמר

עבד ספק לא גנו ספקו טהור מפני שזה טהרה צפה על פני המים ופליגי ד"ר ורובן כפי שם טמא מפתח ליהן ככרות טהור: וכל שהוא טמא למעלה לא תיחייב וזה. בנזק עליוני לא יטמא האהיל ליהן ומספקא ליה אם גנו אם לא על פני המים ודמיא למבעיא שרבי בבלי: בתר כל מי אמרינן כרין דשרהונו מטמאין ושריב בתר גופא הווי טומאה צפה. או דילמא כרין דאין כרין טומאה צפה: או דילמא כרין דהאי בכשרהונו ה"ל כמות בכלי: שר"ע שר"ס שר"ס וס' נכוחות ה"ל ששקה לא הווי הפסקה כי שר' למים או דילמא אהיל: אוכלי' ה"ל. שר"ע במבאלי

עין משפט
נר מצוה

ל א מיי פֿייד מהל אבות
הטומאה ה"ג:
לא ב מיי שס פט"ו ה"י
ו:
לב ג מיי שס פ"ז
ה"א:
לג ד ה ר ז ח ט מיי
שס פֿייד ה"ד:

הגהות התוספות

1. דיבור וזה שייך לפני
2. הדיבור הקודם.
3. יס
4. וסומקס מטעלס.
5. ז"ל וכל
6. דבר. והוא תחילת דיבור
7. אחר.
8. ז"ל עובר עליהם.
9. ז"ל שרץ ע"ג נבילה כו'.
10. ז"ל וה"ל שרץ שגל בבו
11. כו'.
12. מיתוב והא שרץ על
13. נקמח.
14. ז"ל אלה
15. ז"ל שיעור בכוח.
16. ז"ל ומי מטאח אפה
17. על פני המים מהו.
18. ומיתב
19. מ"מ נקמח.
20. ז"ל שס
21. משק.
22. ז"ל והי"ל

מוסף רע"י

כל מקום שהוא שורץ.
ואפילו על המים, וכתב על
הארץ, הא כינא, כאן
בטומאת ודאי כאן בטומאת
ספק (חולין קכז.).

פי' הרא"ש

[illegible]

חשוב טומאה צפה: חזק
האהיל על הטורה טמא
הטורה טמא צפה
מקראי דכתיב בשרץ גמרי
לכך לא מטהרי אלא
בטומאת מגע עיכא
בשרץ: והמאיל על
הטומאה כגון שורק
טהרה ס' האהילו על המת
בכבה ג כס' מגע טהור בין
הטומאה צפה ב' דכס'
איתא בתוס' טהרה טמא
שטהרו ס' טומא' צפה וכו'
כך טהרו וכו' טהרה צפה
וכו' כיצד עריבה שהיתה

טמאה טומאת מת וכך
במס' טהרות דקנתי הזורק
ותחתונו של זב דמטמאי'
זולי' והרי צף או בתר מת
תם שזה טומאת ערב
יון מהו. הא ודאי טומאתן
א חשיבי הפסק:

(א) נראה ד"ל וצ"ן כשהטעמה צפה דהכי כו'. צ) גירסת רבינו ואת"ל לאו בחר כלי אזלינן והיינו לפי פי' ז"ל דאי אזלינן בחר כלי מקרי נף ודלא כפי' התוס'.